

Bedömningsystemen

Svensk konståkning har två olika bedömningsystem beroende på vilken nivå man tävlar på.

Stjärntävlingar

Stjärntävlingar riktar sig främst till C-åkare i singel samt till debutanter och nybörjare i paråkning, isdans och synkro, men är öppna för samtliga discipliner, åkarkategorier och åldrar. Vid klassindelning bör samma eller liknande princip som vid indelningen av seniorer, juniorer, ungdom och miniorer samt A, B och C följas.

Bedömning

Bedömningspanelen består av en huvudbedömare (utbildad domare eller tränare med lägst steg 2B-utbildning) och tre bedömare (vanligtvis tränare, kan också vara aktiva eller f.d. aktiva åkare på lägst B-nivå som har fyllt 15 år). Bedömare sammanfattar sin bedömning av åkningen i ett bedömarprotokoll. De fyra bedömningskriterierna är:

1. Skridskoteknik
2. Tekniska element
3. Sammanbindande steg och rörelser
4. Framträdande

Varje delmoment bedöms på en relativ skala 1-10 med intervall på 0,25 där 10 = högsta poängen. Poängen används som verktyg för att placera deltagarna. Bedömarens huvudsakliga uppgift är att åstadkomma en rättvis placering.

Bedömningen sker individuellt och är sluten. Inga enskilda poäng redovisas. När alla åkare i klassen åkt sina program, placerar bedömaren åkarna i den placeringsordning bedömarens så anser. Resultatet räknas sedan ut genom majoritetsplacering bland de tre bedömarna.

Grundprincipen vid bedömning av ett program på en Stjärntävling är samma som för övriga nivåer, alltså att programmet skall vara välbalanserat enligt aktuell disciplin och i harmoni med åkarens/parets/lagets musik. Det centrala i bedömningen av tekniken är standarden på skridskoåkning, flyt och svårighetsgrad i stegsekvenser och sammanbindande steg samt säkerhet och renhet i de tekniska elementen.

Huvudbedömaren fyller för varje deltagare i ett utvärderingsblad. Miniorer får endast positiva omdömen, övriga får både positiva omdömen samt konstruktiva påpekanden om

saker som kan förbättras till nästa tävling.

Halva startfältet i en klass får individuella placeringar. Andra halvan kommer på delad placering och presenteras i startordningen vid prisutdelningen. Vid lagtävlingar av olika slag – där varje placering motsvarar ett visst antal poäng – har arrangören rätt att ta fram ett fullständigt resultat i syfte att ta fram poäng. Inga fullständiga individuella resultat får redovisas.

Klubbävlingar och högre tävlingar

1. De tävlande åker beroende på klasstillhörighet ett kortprogram och ett friåkningsprogram. I vissa tävlingsklasser åker man bara friåkningsprogram.
2. Poängen är uppdelad i teknik (TES) och programkomponenter (PCS), se nedan för mer detaljerad förklaring. Poängen är publika.
3. Ju svårare och bättre tekniska element som hopp, piruetter och stegsekvenser åkaren eller paret utför, desto högre teknisk poäng. I synkroniserad konståkning heter de tekniska elementen passeringar, lyft, block osv och ju svårare och bättre desto högre teknisk poäng.
4. Programkomponenterna är skridskoteknik, sammanbindande steg, utförande, koreografi och tolkning av musiken.
5. Den tekniska poängen och programkomponenterna läggs ihop och blir totalpoängen (TSS).
6. Totalpoängen från kortprogram och friåkning läggs ihop och blir till slutresultatet (Points).

Poängen

Poängen i kortprogrammet och friåkningen är uppdelad i teknik, (TES – Technical Element Score), och fem programkomponenter, (PCS – Program Component Score).

I tekniken samlar åkarna poäng för hopp, steg och piruetter. Ju svårare och bättre de är, desto högre teknisk poäng. Alla hopp, steg och piruetter har bestämda värden som går att hitta i en tabell.

Den tekniska poängen avgörs bland annat av vilken svårighetsgrad steg och piruetter har. Det finns fem olika nivåer/